

[Henry Christensen.]

sig på det standpunkt, jeg nævned i formiddags, som den højtærede statsminister i juni måned sidste år talte om det, han kaldte nye perspektiver i dansk politik, og talte om, hvordan det skulle være muligt, at partier med forskellige synspunkter i folketinget også kunne skabe fælles resultater.

Der kunne være megen rimelighed i den tale, men den forudsætter da, at den vilje, som den højtærede statsminister og oppositionen gensidigt havde sidste år til at realitetsforhandle, stadig væk eksisterer. Jeg kan sige, at oppositionen naturligvis ikke tigger om forhandling, vi tilbyder den; men det skal være en realitetsforhandling, en forhandling, der må betyde afklaring af en række af de spørgsmål, der naturligt melder sig, en forhandling, der må bringe lys over de vigtige spørgsmål, som ministrene selv siger det er nødvendigt at gennemdrøfte meget nøje, inden man kan nå et resultat.

Hvad er så egentlig meningen med at ville spille med musklerne over for folketinget? Vi kunne meget let give os til at spille med musklerne alle sammen, det er let nok i denne situation, men løser det noget problem for nogen af parterne? Løser det noget af de øjeblikkelige problemer i situationen?

Derfor vil jeg også komme med den bemærkning til det dagsordensforslag, som man har stillet fra socialdemokratisk side, at dets indhold jo betyder, at folketinget, inden det er gået i gang med arbejdet, skal tilslutte sig en lang række lovforslags hovedlinje, uden at det, som må være et krav til alt ordentligt lovgivningsarbejde, nemlig et rimeligt undersøgelses- og forhandlingsarbejde, er gået forud. Mit parti vil indtage det standpunkt, at vi vil undlade at stemme for dette dagsordensforslag, for det har ikke noget med rimelighed at gøre, hvis man vil realitetsforhandle tingene. Det står til regeringen, det står til den højtærede statsminister, om han nu vil gå i arbejdstøjet i folketinget, eller om han ikke vil. Vi er parat til en drøftelse og en realitetsbehandling, men en endelig standpunkttagen må naturligvis afhænge af det arbejde, der nu må gøres af folketinget.

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen gjorde adskillige bemærkninger,

men fremsatte også et dagsordensforslag, ligesom det ærede medlem hr. Chr. Madsen har gjort det. Jeg vil gerne på mit partis vegne sige, at vi ikke agter at deltage i dette dagsordensfyrværkeri, man opfører fra de to socialistiske partiers side her i salen. Hvordan de vil stemme indbyrdes om deres dagsordensforslag, det kommer ikke os ved.

Vi kan ikke stemme for det dagsordensforslag, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen har fremsat, allerede af den grund, at vi har tilsagt disse lovforslag en udvalgsbehandling og fremsat vore synspunkter om dem, og inden denne udvalgsbehandling er afsluttet, ville det naturligvis være ganske meningsløst, om folketinget gav sig til at stemme om forslagene. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussens forslag om dagsorden har jo kun til hensigt at få en afstemning om disse lovforslag i aften og ikke efter udvalgsbehandlingen, og det får han os altså ikke til, for så var der ingen mening i den udvalgsbehandling, som skal finde sted i morgen.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen var ked af, at der ikke var hurtighed nok hos oppositionen. Nu har vi jo haft en lidt lang dag, og vi har haft svært ved at komme til for regeringstalere og andre, så vi har måttet passe os ind i forretningsordenens fart. Jeg vil dog gerne sige, at jeg forstår ikke talen om manglende hurtighed. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen sagde, at i tidligere situationer, når det drejede sig om indgreb på arbejdsmarkedet, havde vi kunnet handle meget hurtigere, men her, hvor der kun var 12 lovforslag, skulle vi have flere dage til at se på det.

Det er måske netop det, at man har samlet arbejdsmarkedets problemer og en bunden opsparing sammen med en lang række andre bestemmelser, der gør, at det ikke er sådan at være hurtigrytter i denne sag og blive færdige i løbet af en dag. Det kan måske irritere socialdemokratiet, det kan måske irritere regeringen, det kan måske irritere det ærede medlem, at der er nogen, der vil tænke sig om og se på disse ting, før vi går til en afstemning. Men det er dog ganske rimeligt, at folketinget først tager stilling til sagen, når udvalgsbehandlingen er afsluttet. Jeg skal senere komme ind på tidsrækken, når jeg skal svare den